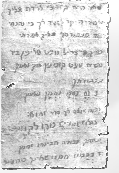

רצוי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

משפטים

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

כבג .. שנים ישלם ..

בשהאמת מאיר ומבטל החשך, אזי נמשך על הקדשה בחינת כפול, כי לא די שהאדם בעצמו יוצא מתוך חשכת אפלתו על-ידי אור האמת, אף גם הוא עושה פתח גם לאחר להוציאנו מהשך לאור ולהחזירו בתשובה. וזה בחינת מה שהגבב משלם כפול. (שם בהלכות גניבה ה,ב לפי אוצר היראה - אמת עא, עו, עט)

כבט .. כפי-יתן איש וכו' וכל-בהמה לשמר ..

עקר השמירה אינה אלא על-ידי השגחת ה' יתברך כי אי אפשר לבן אדם לשמר כלל מכל הזקות ובפרט מאנסין כי אם ה' יתברך לבד הוא עקר

השומר שלנו כביכול כמו שכתוב הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל ה' שמרך וכו'. ואם ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר. כי עקר השמירה היא רק על-ידי השגחתו יתברך ועקר השמירה של השומר הוא שצריך להשתדל להמשיך השגחתו יתברך על הדבר הנתן לו לשמר וזה עקר שמירתו. (הלכות שאלה א,ס)

כככד .. אם פסח תלוה את עמי ..

כמו שהשם יתברך היה מקים עולמו בחסד בתורת הלוואה וגמילת חסד מיום הבריאה עד יום מתן תורה, וגם עכשו בעת שעוברין על רצונו חס ושלום היה ראוי שיחזר העולם לתהו ובהו, ואז מתקיימין רק בחסדו בבחינת הלוואה, שהשם יתברך מרחיב לו זמן עד שישוב וישלם את חובותיו מה שנתחייב האדם על-ידי עוונותיו.

נמצא שהשם יתברך מקים מצות גמילת חסד והלוואת

חן הרבה מאד בכל שעה, וכמו כן אנו חייבים להתדבק במדותיו לרחם על העניים ולהלוות להם ולכלי להיות לו כנושה, כמו שהשם יתברך אינו נוגש אותנו, ומאריך לנו זמן אחר זמן זמנים טובא, עד שנסלק לו מעט מעט עד שנסלק את הכל. (הלכות העושה שליח לגבות חוב ב,כב לפי אוצר היראה - צדקה - סח)

כגה .. ושחד לא תקח פי השחד יעור פקחים ..

'יעור' דיקא, כי עקר תקון המשפט הוא שהאמת מאיר לו ורואה איך לגלות האמת מתוך החשך, אבל כשלוקח שחד נמצא שאין לו אמת. ואפלו אם אינו רוצה להטות המשפט,

אף-על-פי-כן מאחר שקבל שחד, על-כל-פנים אין לו אמת. ומאחר שאין לו אמת אזי נשאר עור, כמבאר בדברי רבנו (לקוטי מוה"ר ז, ט), כי אי אפשר לראות פי אם על-ידי האמת שהיא בחינת אור. (לקוטי הלכות - הלכות דיינים ב,ד)

כגכה .. וברך את-לחמך ואת-מימך והסרתי מחלה מקרבך ..

"וברך" ממש, הינו בחינת הברכה שעל ידה נתברך המאכל כפודע, ואזי: והסרתי מחלה מקרבך. כי נמשכין כל פחות הרפואה לתוך אותו הדבר שאוכל ושותה. כי הברכה שמברכין על כל דבר הוא בחינת דבר ה'. ועל ידה נתעלה ונתרומם הדבר שאוכל ושותה למעלה לשרשו כפודע (עין לקוטי תורה פרשת עקב) שזהו עקר הברכה להגביה ולהעלות המאכל שאוכל לשרשו העליון, כי הברכה שהיא דבר ה' היא היא שרשו.

נמצא כשאנו מברכין על מה שאנו אוכלין ושותין אין אנו צריכין עוד לרפואות, כי הברכה היא בחינת תפלה, כי התפלה היא גם-כן ברכות והודאות לשמו הגדול יתברך, הינו בחינת דבר ה' שהוא השרש העליון, וכשנתעורר השרש העליון בחינת

א' פה הפה' סיפור השבוע

שבוע הרי"ג - הקדמה

עש ראיתי לבאר ולספר קצת, מעט מועיר, מקדשת הנהגת רבנו הקדוש והנורא, וזכרונו לברכה, מיום שעמד על דעתו עד היום שנסלק בשלום; קצת - מה ששמעתי מפיו הקדוש בעצמו, וקצת - מאנשים אחרים, שהפירו אותו מעודו, וקצת - מה שראינו בעינינו ...

עש (א) בהיותו בימי קטנותו, בא על דעתו לפרש מהעולם, ורצה לשבר תאנות אכילה; אך עדין היה בשכל קטן, ונדמה לו, שזה אי אפשר, שיניח מאכילתו כפי מה שהיה רגיל לאכל בפקר ובצהרנים וכו'. על-כן ישב עצמו, שיהיה בולע כל מה שאיכיל, דהינו שלא יהיה לו עס מה שאיכיל, רק יבלע כמו שהוא, כדי שלא ירגיש שום טעם באכילתו. ועשה כן, ועלה נפיוות בצנארו, שקורין "גישוואלין"; ואמר שהיה אז רק כן ששה שנים. והנהגה זו שמעתי לדבר גדול מצדיק גדול מאד מאד, שנהג כן, שהיה בולע אכילתו בלי לעיסה; אך הוא, וזכרונו לברכה, נהג כן בהיותו כן ששה שנים:

עש (ב) גם בהיותו יושב לפני רבו ללמד בימי קטנותו, היה רוצה תמיד לקים "שויתי ה' לנגדי תמיד", והיה מתניע לציר נגד עיניו שם ...

ההמשך מעבר לדף

דבר ה' אזי הדבר חוזר לשרשו העליון ששם כלולין כל הפחות כלם.

ועל-כן אין אנו צריכין עוד לרפואות, פי יכולין להמשיך פחות הרפואה לתוך המאכל והמסקה שאוכל ושותה על-ידי דבר ה' (ועין בלקוטי תנינא, א). (הלכות ברכת הריח ב,ב)

המשך הסיפור

... לציר נגד עיניו שם הוי"ה, ברוך הוא, ומחמת שהיתה מחשבתו טרודה בזה, לא היה יודע מה שלומד, והיה רבו כועס עליו, ואף-על-פי-כן כל ימי ילדותו היה עושה עניני מעשה נעוה הרבה מאד, דהינו עניני שחוק וקפיצות וטיול, שקורין "פאר-שייט", והיה רגיל בזה מאד:

(ג) אחר-כך נתגדל יותר, וכשנעשה ברי-מצוה, קרא אותו דודו, הרב הקדוש, מורנו הרב אפרים, זכר צדיק לברכה, אב-בית-דין דקהלת קדש סדילקוב, ואמר לו הפסוק(ג): אני היום ילדתיך, (כי זה נאמר על היום, שהאדם נעשה ברי-מצוה, כמובא בספרים), ואמר לו קצת מעט דברי מוסר, והיה יקר בעיניו מאד מאד, כמוצא שלל רב. אחר-כך נכנס לחפה, ותכף ביציאתו מן החפה היה מתלהב מאד ומתנגע מאד לעבודת השם יתברך, ונכנס בעבודת השם מיום אל יום:

על רבי ישראל קרדינר זצ"ל -

... הכאבים שהיה לו שעל ידי זה הוא בא לטבריה - לא היה אצלו שכואב לו סתם - לא! זה בכונה מהשם יתברך, זה בהשגחה, זה תקון בשבילו, כן. אבל לא היה יכול להתפלל וללמוד! זה היה כאבים כאלו, כמו שלוקחים אדם חי וחוחכים חתיכות בשר! לא היה יכול לסבל אותם! והוא לא תלה אותם בטבעיות, הוא תלה אותם בהשגחה מהשם יתברך - זה לטובה, והוא לא רואה את הטובה, הוא לא יודע מה זה.

הכלל, אז נכנסה אצלו מחשבה שישע לטבריה, אולי לא יכאב לו כל כך, ויוכל להתפלל וללמוד. היה רע בעיניו, אבל נסתבב כך הקדוש ברוך הוא רצה שיבוא לטבריה לישראל בערו:

אני לא נעשה עיף! כל זמן שאני נזכר מזה, אני מתחדש בעצמי! אני רואה שספור כזה - יש הרבה ספורים יפים - אבל ספור כזה? זה מהמופתים של רבנו הקדוש! מהפלאות של רבנו הקדוש!

אני הייתי בטבריה - נולדתי בטבריה, ושמעתי מכל מיני חסידיות, ומ'ברסלב' לא ראיתי ולא שמעתי, והקדוש ברוך הוא רצה שאתקרב, קדם הוא סבב סבות שאדע שיש 'ברסלב' בעולם, ואחר כך התפללתי, אז הקדוש ברוך הוא לקח את רבי ישראל וגרש אותו, הוא הוציא אותו בעל כרחו! במירוץ? היה לו שם התבודדות לבדו בין ההרים! וחץ מהציון - העבודה שלו היה שמה! פי אצל אנשי שלומינו העקר הוא העבודה שהוא בסתר! בהעלם, שיהיה נקי, אמת נקי, אמת וך וצח!

וחוץ מזה - בסוד, כמו שרבנו הקדוש היה סוד, רבנו הקדוש היה נעלם, רבנו הקדוש שפך דמעות, אצל רבי ישראל היה נהר - אבל רבנו הקדוש שפך 'נהרות' של דמעות, נהרות של דמעות! איך לוקחים זאת!?

- לא מצינו בשום צדיק דבר כזה! מה שהוא שפך נהרות של דמעות לפני השם יתברך - על כל חוט השערה של יהדות, על כל חוט השערה.

נו, אבל הוא זכה לחכמה כזו שהוא יודע כל נפש מ'ישראל בכל דור ודור - הוא יודע מה שחסר לו, ומה שנצרך לו, ואיך לעזור לו, איך להציל אותו, איך שיטור מהבלי העולם הזה!...

חיזוק השבוע

... כי עקר חיותנו הנצחי וקדשת יהדותנו תלוי בזה - להחיות עצמנו בכל עת בקדשת תורתו שזכינו על ידי אדוננו מורנו ורבנו זכרוננו לברכה 'אור האורות', אשר קרבנו אליו יתברך - כל אחד ממקום שהוא. והוא - רבנו, הוא מורנו בעולם הזה ובעולם הבא לנצח, אשרינו מה טוב חלקנו וכו'. (עלים לתרופה - מכתב שעי"ג)

עצות ותפילות

(עצה - ה')

תקון העצה היא על ידי צעקת הלב, שצריכים לצעק אל ה' מעמקא דלבא ועל ידי זה חותרין ומגלין עצות עמוקות ועל ידי זה גדלה ונתקנת האמונה הקדושה וזוכין לרפואה, ונתתקנין תקונים גדולים הרבה (אמונה מ"א מ"ב).

... אנא נורא, קדוש, מלא רחמים רבים, זכנו לצעק אליך באמת מעמק הלב מעמקי עמקים כאשר אנחנו צריכים לקרא אליך עתה, כאשר נגלה לפניך אדון כל את כל נגעי לבבינו של כל אחד ואחד בפרטיות. עורנו לצעק אליך מן הלב בקול עמק באמת, בקול דממה דקה, באפן שנוכה לעורר עלינו פלאי רחמיך וחסדיך והנינותיך וישועותיך והצללותיך הנפלאות והנוראות מאד, עד שנוכה לעורר ולגלות עצות אמתיות עצות עמוקות מתוך עמק החשך אפלה הזאת, שנלכדנו בו מאד בעונותינו הרבים, פי אתה עושה נפלאות גדולות

